

Pieter Feller & Natascha Stenvert

Altijd feest met Kolletje & Dirk

LUITINGH-SIJTHOFF

Kolletje is bekroond met de **Pluim van de Maand**
Kolletje – Het grote verhalenboek is bekroond met de
Kinderboekwinkelprijs 2009 en de **Publieksprijs 2009**

Wil je meer weten over het meisje met de toversokken?

Kijk dan op www.lsuitgeverij.nl en www.facebook.com/kolletje

Tekst © 2025 Pieter Feller

Illustraties © 2025 Natascha Stenvert

Uitgave van uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

De kindertekeningen zijn gemaakt door Kaia Lier-Beijer, 4 jaar

Vormgeving Petra Gerritsen, spletters.nl

ISBN 978 90 210 5586 2

NUR 272

www.pieterfeller.nl

www.nataschastenvert.nl

www.facebook.com/kolletje

www.kolletje.com

www.lsuitgeverij.nl

www.boekenwereld.com

Uitgeverij Luitingh-Sijthoff vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van dit boek is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat dit niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Kolletjes toversokken

Kolletje, Dirk en Keesje
zijn in hun zwembadje aan
het spelen. Het is lekker

zonnig weer en ze hebben veel

plezier. Papa en mama zitten er op de tuinstoelen bij.

‘Kolletje en Dirk, straks komen buurman Harry en zijn
vriend Stelios gezellig langs,’ zegt mama.

‘O, joepie!’ roept Kolletje. Ze klimt uit het badje en droogt
zich af. ‘Ik ga een tekening voor ze maken.’

Dirk heeft daar geen zin in en blijft samen met Keesje in
het badje.

Kolletje gaat met stiften aan de gang aan de tuintafel.

De tekening is net klaar als buurman Harry en zijn
vriend Stelios de tuin in lopen.

‘Hoi, buurman Harry en Stelios!’
roepen Kolletje en Dirk.

Stelios heeft een schaal in zijn handen
die afgedekt is met folie.

‘Ha, kleine vriendjes!’ roept buur-
man Harry terug.

Stelios knipoogt naar ze.

‘Ik ben niet klein,’ mompelt Dirk.

‘Ik heb een Griekse honingtaart gebakken,’ zegt Stelios.

‘O, ik heb een appeltaart gemaakt,’ antwoordt papa. ‘Dan hebben we samen heel veel taart.’

‘Ik wil proeven!’ roept Kolletje.

‘Welke?’ vraagt Stelios.

‘Eh... allebei,’ antwoordt Kolletje slim. ‘Dan kan ik zeggen welke de lekkerste is.’

‘Dat wil ik ook,’ zegt Dirk. Hij klimt uit het zwembadje. Mama tilt Keesje er ook uit en droogt hem af.

‘Wanneer kom je naast ons wonen, Stelios?’ vraagt papa.

‘Dat zal niet lang meer duren,’ antwoordt Stelios. ‘Een van mijn konijnen krijgt binnenkort jongen en dat wil ik even afwachten.

Ik kan niet alle konijnen houden, dus ik moet eerst een goed huisje voor ze vinden.’

‘Wanneer komen de babykonijnen?’ vraagt Kolletje.

‘Over een paar dagen,’ antwoordt Stelios.

‘Lusten ze ook taart?’ vraagt Dirk.

‘Nee, ze drinken melk bij hun moeder en daarna eten ze konijnenkorrels.’

‘Bah,’ zegt Dirk. ‘Wie lust dat nou?’

‘Konijnen mogen natuurlijk alleen worteltaart,’
grapt papa.

Mama schenkt limonade in voor iedereen.

Papa en Stelios snijden ondertussen
stukjes taart af.

‘Hé, daar is Doerak!’ roept
Kolletje.

Het hondje van meneer De Jong
komt de tuin in gerend. Hij loopt
kwispelend langs iedereen en laat
zich aaien.

‘Daar heb je meneer De Jong ook al,’ zegt buurman Harry.

‘Ze ruiken de taart zeker.’

‘Hallo, lieve buurtgenoten!’ groet meneer De Jong. ‘Het spijt
me dat Doerak zomaar de tuin in is gerend.’

‘Geeft toch niks,’ zegt mama. ‘Kom er gezellig bij zitten.’

We hebben twee taarten en u lust vast wel een stukje.’

Meneer De Jong parkeert zijn rollator.

‘Daar zeg ik geen nee tegen.’

Doerak heeft allang in de gaten dat
er taart wordt gegeten. Hij springt
eerst tegen Kolletje op en dan
tegen Dirks buik. Dirk schrikt
er zo van dat hij per ongeluk
met zijn arm zijn bordje van
de tafel schuift. Doerak duikt er
meteen op af en neemt een hap
van de taart. Dirks mondhoeken
zakken al.

‘Geeft niets, Dirk,’ zegt Stelios snel. Hij brengt hem meteen een nieuw bordje met een nog groter stuk taart, dat Dirk gauw midden op de tafel zet.

Er stopt een bestelauto langs de stoep.

Hij is van meneer Nelson.

‘Fawaka, allemaal!’ roept hij. ‘Is hier een feestje?’

‘Kom er gezellig bij,’ zegt mama.

‘We hebben taart voor iedereen.’

‘Dan haal ik mijn vrouw ook even,’ zegt meneer Nelson lachend. ‘Die is gek op taart.’

Als meneer en mevrouw Nelson aankomen, loopt Najib de postbode ook net het tuinpad op.

‘Najib!’ roept papa. ‘Heb je zin in een stukje taart?’

Najib zet zijn wagentje met post even aan de kant en schuift ook aan. ‘Ik heb al zoveel gelopen dat ik wel trek heb in een heerlijk stukje.’

Als Kolletje haar taart opheeft, pakt ze de tekening die ze gemaakt heeft en geeft die aan Stelios.

‘Schitterend,’ zegt hij. Hij houdt de tekening omhoog om die aan iedereen te laten zien.

‘Ik ben het zelf, met mijn toversokken,’ legt Kolletje uit.

‘Zijn het wel echte toversokken?’ vraagt mevrouw Nelson met een knipoog.

‘Natuurlijk!’ zegt Kolletje. ‘Gekregen van mijn tante Laetitia!’

‘Ik heb ook al van die beroemde toversokken gehoord,’ zegt Stelios. ‘Wanneer heb je die dan gekregen?’

‘Toen ik vier jaar werd,’ zegt Kolletje. ‘Heel lang geleden.’ Papa lacht. ‘Nou, zo lang geleden is het ook weer niet, want je bent nog steeds vier.’

‘Mama, misschien wil Stelios de foto’s zien van mijn feestje toen ik vier werd?’

‘Ja, leuk!’ roept Stelios. ‘Ik ben er wel benieuwd naar. Ik moet je toch goed leren kennen, Kolletje.’

Mama gaat naar binnen en even later zit ze met het fotoalbum op schoot. Iedereen gaat eromheen staan.

Kolletje wijst de foto’s aan. ‘Kijk, in dit pak zat mijn fiets met zijwieltjes. Papa en mama hadden de tuin versierd en de opa’s en oma’s kwamen. Hier komt tante Laetitia met een pakje.’

‘Je was er eerst niet zo blij mee,’ zegt mama lachend. ‘Sokken vond je geen leuk cadeau. Maar toen tante vertelde dat het

toversokken waren, vond je het je allermooiste cadeau.' Kolletje springt juichend op. 'Ik kon zomaar fietsen zonder zijwieltjes.' 'En heb je dan ook een speciale toverspreuk?'

vraagt Stelios.

Kolletje knikt. 'Ik knijp mijn ogen stijf dicht, denk aan wat ik wil toveren en dan zeg ik mijn naam, Katharina Orselia Laetitia.'

'Geweldig,' vindt Stelios.

's Middags kwam Dirk spelen.' Ze wijst op een foto van Dirk.

'Wat was je nog klein, Dirk,' zegt papa.

'Ik was niet klein,' mompelt Dirk.

Het fotoalbum wordt door iedereen bekeken. Er wordt gepraat en gedronken van lekkere drankjes en aan het eind van de middag steekt papa de barbecue aan. 'Ik heb zalmstukjes en zelfgemaakte hamburgers.'

'Is er wel genoeg voor iedereen?' vraagt buurman Harry.

'Wij gaan weer, hoor,' zegt meneer Nelson.

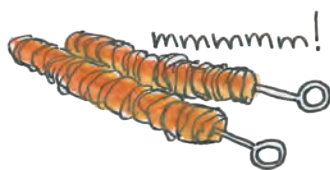
'Nee, dat hoeft niet,' zegt buurman Harry.

‘Ik heb thuis nog wat liggen. Ik haal het even op. Dan is er genoeg voor iedereen.’

Mevrouw Nelson staat ook op. ‘Ik heb thuis ook nog wat lekkers. Ben zo terug.’

Najib springt overeind. ‘Ik moet er snel vandoor, want ik ben nog niet klaar met het bezorgen.’

Kolletje en Dirk zwaaien de postbode uit. Stelios en buurman Harry hebben souvlaki gemaakt, dat zijn lekkere stukjes vlees aan een spies. Intussen is meneer De Jong in slaap gesukkeld. Aan zijn voeten ligt Doerak ook te snurken met zijn buik vol taart.

‘Kun jij meneer De Jong wakker toveren?’ vraagt Stelios, als de eerste lekkernijen van de barbecue komen.

Kolletje knijpt haar ogen stijf dicht, denkt aan meneer De Jong die wakker wordt en zegt: ‘**Katharina...**’
‘**...Orselia Laetitia!**’ brullen ze allemaal mee.

Meneer De Jong wordt met een schok wakker en Doerak ook.

‘Het werkt goed,’ zegt Stelios lachend.

‘We gaan iets lekkers eten,’ zegt Kolletje tegen meneer De Jong. ‘Ik weet niet hoe het heet.’

‘Souvlaki!’ zegt Stelios.

Meneer De Jong wrijft zijn ogen uit. ‘Nooit van gehoord.’

